

# ПРЕД МАЛИМ ЕКРАНОМ

---

ДУШАН Ч. ЈОВАНОВИЋ, *ПРЕД МАЛИМ  
ЕКРАНОМ*, БЕОГРАД 2013. ГОДИНЕ

Док смо имали само два телевизијска канала, било је више критичара који су пратили програм и писали о њему, него данас и поред неколико националних канала, уз сијасет кабловских ТВ станица. Штампа, углавном, доноси чланке о животу глумаца и певача, разних естрадних личности у таблоидној форми, а о телевизији се говори само кроз програме – кад се шта приказује и препричавање садржаја филмова и серија. Уз часне изузетке појединих новина, појавила се критика телевизијског програма и то на Радио Београду (Други програм) коју већ неколико година пише драматург Душан Ч. Јовановић. Недавно је из штампе изашла књига *Пред малим екраном* овог аутора у којој је сакупио и штампао своје емитоване осврте.

Душан Ч. Јовановић дипломирао је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Слободана Селенића. Пре студија био је уметнички директор аматерског позоришта Дадов, оснивач аматерског театарског фестивала БАП, а у току студија уредник позоришног и филмског програма Дома културе Студентски град. У својству сталног и повремениог сарадника пише за Сурет, Младост, Омладинске новине, Политику, Експрес Политику и до данашњих дана стално сарађује са Радио Београдом. Био је запослен у Музеју позоришне уметности, затим драматург и једно време уметнички директор Југословенског драмског позоришта. Такође је био селектор фестивала Дани комедије у Јагодини и директор Завода за проучавање културног развитка Србије. Магистрирао је театрологију на Факултету драмских уметности у Београду.

На самом почетку књиге, Душан Ч. Јовановић пише уместо увода: „Грађани земље Србијице су, бар у нечему први у свету, а то је дисциплина звана гледање телевизијског програма. Ето нама утеха да смо бар у нечему први на планети. Да ли је то за похвалу – просудите сами. Све то у време када су амерички научници установили да прекомерно гледање

телевизијског програма изазива много болештина типа депресије, болести зависности, потом да прекомерно зурење у ‘мале екране наших телевизијских пријемника’, који додуше више нису мали, проузрокују срчане ударе, потом туморе разних врста и тако даље и тако ближе. Речју, скраћује живот ономе коме је тај наш једини живот који имамо мио”. Јовановић често пише у својим критикама о ријалити програмима на нашим ТВ станицама: „И Богу и слушаоцима смо досадили писанијама типа да се наше телевизије утркују која ће имати више емисија жанра званог ријалити-шоу. Да ли је посреди мода или праћење светских трендова или недостатак инвенције и креативности код наших телевизијских посленика враг би га знао, наше мишљење је да је посреди оно последње али целокупни наш телевизијски програм личи нам као да је искључиво састављен од продукције овог жанра. Чак смо ишли толико далеко да смо утврдили да нам цела земља, коју зовемо Србија, наликује на велики или мали ријалити-шоу, у зависности од тога како то замисља величину своје земље.” О књизи Душана Ч. Јовановића *Пред малим екраном* на промоцији у Радио Београду говорио је главни уредник Другог програма Ђорђе Малавразић. Он је, између осталог, истакао: „Код нас већ дуго опстају све врсте телевизијске критике. Једну је до сјаја довео луцидни Богдан Тирнанић, којем су виђене емисије биле повод за шире културне и друштвене коментаре, писане с духом и блеском вртоглавих асоцијација. Другу, претежно окренуту самом медију и његовим остварењима, истрајно негује аналитична и темељна Бранка Оташевић. Драматург Душан Ч. Јовановић ближи је овом другом критичарском моделу. У рубрици телевизијске критике у оквиру емисије *Нови дан* Радио Београда 2, он редовно излаже и вреднује резултате својих пасионираних гледања, а битно је да види више и дубље од обичних гледалаца, који се без опирања препуштају бескрајном току слика.”

Ђорђе Малавразић још додаје: „Његова збирка текстова *Пред малим екраном* показује да га је занела појава политичких ‘ток шоу’, дакле кратковекних укрштања речи, за које се лепи тренутна пажња већинског дела публике. Међутим, начин на који је анализирао унутрашњи механизам једне привидно маргиналне, али истински оригиналне рубрике, колажа писаних изјава, визуелних илустрација и сатирично пласиране музике – ‘Шта кажете, бре’ – указује на могућност Јовановићевог критичког приступа и другом типу емисија, онима одмакнутих од врелине дневних политичких борби. Верујемо да ће га тај добро промишљени начин вратити више свету телевизијске културе, којем он по својој примарној вокацији припада.”